

SEJM

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

X kadencja

Marszałek Senatu

BPS.DPS.030.10.2026

Druk nr 2585

Warszawa, 21 maja 2026 r.

Szanowny Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

mam zaszczyt przekazać Panu Marszałkowi podjęte przez Senat - zgodnie z art. 121 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej - na 59. posiedzeniu w dniu 21 maja 2026 r. uchwały:

– w sprawie ustawy o szczególnych środkach ochrony w postępowaniu cywilnym osób uczestniczących w debacie publicznej,

– **w sprawie ustawy o utworzeniu Wojskowej Akademii Medycznej,**

– w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa,

– w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa oraz niektórych innych ustaw,

– w sprawie ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z uregulowaniem funkcjonowania lotnictwa służb porządku publicznego,

– w sprawie ustawy o zmianie ustawy o zarządzaniu kryzysowym oraz niektórych innych ustaw.

Przyjęcie poprawek Senatu może spowodować konieczność zmiany oznaczeń jednostek systematyzacyjnych, redakcyjnych lub ich fragmentów, w celu zachowania ciągłości numeracji albo ciągłości alfabetycznej, oraz w konsekwencji konieczność odpowiedniej korekty odesłań.

Z poważaniem

(-) Małgorzata Kidawa-Błońska

UCHWAŁA
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 21 maja 2026 r.

w sprawie ustawy o utworzeniu Wojskowej Akademii Medycznej

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 15 maja 2026 r. ustawy o utworzeniu Wojskowej Akademii Medycznej, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 1 skreśla się ust. 3;
- 2) w art. 2 w ust. 1 po wyrazach „wyższym i nauce” dodaje się wyrazy „(Dz. U. z 2024 r. poz. 1571, z późn. zm.)”;
- 3) w art. 2 w ust. 2 wyrazy „po zakończeniu” zastępuje się wyrazami „w następstwie”;
- 4) w art. 3 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podstawowym kierunkiem działania Akademii jest kształcenie i prowadzenie działalności naukowej w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu, ze szczególnym uwzględnieniem wojskowego profilu uczelni.”;
- 5) w art. 6 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych corocznie określa wielkość potrzeb służb jemu podległych lub przez niego nadzorowanych w zakresie kształcenia studentów w poszczególnych zawodach medycznych i zgłasza tę wielkość Ministrowi Obrony Narodowej w celu wykorzystania przy ustalaniu limitu przyjęć na studia na kierunkach lekarskim i lekarsko-dentystycznym w Akademii.”;
- 6) w art. 6 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej, corocznie ustala i przekazuje subwencję na działalność dydaktyczną na kształcenie studentów, o których mowa w ust. 1.”;

7) w art. 7:

a) w ust. 2 skreśla się wyrazy „z mocy prawa”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Z dniem utworzenia Akademia nabywa prawo własności składników rzeczowych majątku ruchomego Skarbu Państwa, pozostających na wyposażeniu nieruchomości, o których mowa w ust. 1.”;

8) w art. 7 w ust. 5 wyrazy „na podstawie odrębnych przepisów” zastępuje się wyrazami „, , bez względu na charakter stosunku prawnego, z którego nabycie wynika”;

9) w art. 11 wyrazy „Minister Obrony Narodowej nadaje Akademii pierwszy statut, który” zastępuje się wyrazami „Pierwszy statut Akademii”;

10) w art. 12 w ust. 1 wyrazy „statucie nadanym przez Ministra Obrony Narodowej, o którym mowa w art. 11” zastępuje się wyrazami „pierwszym statucie”;

11) w art. 13 w ust. 1 wyraz „kontynuuje” zastępuje się wyrazem „kultywuje”;

12) w art. 14:

a) w ust. 1 wyraz „znosi” zastępuje się wyrazem „likwiduje”,

b) w ust. 3, 4, 6 i 7 wyraz „zniesienia” zastępuje się wyrazem „likwidacji”;

13) w art. 18 w pkt 1 w lit. a w tiret drugim w poleceniu nowelizacyjnym skreśla się wyrazy „w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i”;

14) art. 20 otrzymuje brzmienie:

„Art. 20. W ustawie z dnia 27 lipca 2002 r. o utworzeniu Uniwersytetu Medycznego w Łodzi (Dz. U. poz. 1184 oraz z 2026 r. poz. 636) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 uchyla się ust. 6;
- 2) w art. 7 skreśla się wyrazy „art. 2 ust. 6 i”.”;

15) art. 24 otrzymuje brzmienie:

„Art. 24. 1. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 444 ust. 2 i 3 ustawy zmienianej w art. 22, tracą moc z dniem wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 444 ust. 2 i 3 ustawy zmienianej w art. 22, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak niepóźniej niż z dniem 1 października 2027 r., i mogą być zmieniane w granicach określonych w art. 444 ust. 2 i 3 ustawy zmienianej w art. 22, w brzmieniu dotychczasowym.

2. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 106 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 19, tracą moc z dniem wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 106 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 19, jednak niepóźniej niż po upływie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, i mogą być zmieniane w granicach określonych w art. 106 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 19, w brzmieniu dotychczasowym.”;

16) w art. 25 po wyrazach „art. 24” dodaje się wyrazy „ust. 1”.

MARSZAŁEK SENATU

Małgorzata KIDAWA-BŁOŃSKA

UZASADNIENIE

Na posiedzeniu w dniu 21 maja 2026 r. Senat rozpatrzył ustawę o utworzeniu Wojskowej Akademii Medycznej i uchwalił do niej 16 poprawek.

W związku z tym, że nowo tworzona uczelnia będzie nadzorowana przez Ministra Obrony Narodowej, zgodnie z art. 433 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce¹⁾, będzie jej przysługiwał status uczelni wojskowej. Mając powyższe na uwadze, w art. 1 należy skreślić ust. 3, jako niemający wartości normatywnej. Zgodnie z § 4 ust. 1 Zasad techniki prawodawczej, zwanych dalej „ZTP”, w ustawie nie powtarza się przepisów innych ustaw. Przepis art. 1 ust. 3 narusza § 11 ZTP (**poprawki nr 1 i 2**).

Przepis art. 2 ust. 2 jest nieprecyzyjny. Określenie „po zakończeniu drugiej ewaluacji” nie jest synonimem określenia „w następstwie drugiej ewaluacji”. Z przepisu w brzmieniu uchwalonym przez Sejm nie wynika jednoznacznie, że nowo tworzona uczelnia utraci status uczelni akademickiej, o ile nie uzyska kategorii naukowej B+ w następstwie drugiej po utworzeniu tej uczelni ewaluacji jakości działalności naukowej. Mając na względzie § 5 pkt 1 ZTP oraz konieczność precyzyjnego wyrażenia intencji prawodawcy, uchwalono **poprawkę nr 3**.

W związku z tym, że zgodnie z art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce istotą działalności naukowej są badania naukowe, podkreślenie w art. 3 ust. 1 rozpatrzonej ustawy, że Akademia będzie prowadziła badania naukowe, jest normatywnie zbędne. Ponadto przepis wymaga korekty redakcyjnej. Określenie dziedzin nauki powinno odnosić się do kształcenia i prowadzenia działalności naukowej, a nie profilu uczelni (**poprawka nr 4**).

Umożliwiając Akademii kształcenie funkcjonariuszy służb podległych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych lub przez niego nadzorowanych (Policja, Straż Graniczna, Państwowa Straż Pożarna, Służba Ochrony Państwa) w art. 6 ustawodawca nie przesądził dwóch kluczowych kwestii. W konsekwencji przyjęte rozwiązanie może okazać się niesfunkcjonalnym. Po pierwsze, nie określono relacji pomiędzy liczbą funkcjonariuszy kierowanych na studia w Akademii a limitem przyjęć na studia, który będzie określony w rozporządzeniu wydanym na podstawie dodawanego art. 444 ust. 3a ustawy z dnia 20 lipca

¹⁾ Przepis ten przesądza, że uczelnia publiczna nadzorowana przez Ministra Obrony Narodowej jest uczelnią wojskową.

2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, po drugie zaś, nie uregulowano problematyki finansowania kształcenia funkcjonariuszy – studentów. W celu rozwiązania pierwszego problemu uchwalono **poprawkę nr 5**. Rozwiązaniu drugiego problemu służy **poprawka nr 6**. Poprawki te są normatywnie (merytorycznie) niezależne. Wzorem dla rozwiązań zaproponowanych przez Senat są regulacje zawarte w art. 2 ust. 6 i art. 7 ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o utworzeniu Uniwersytetu Medycznego w Łodzi.

Mówiąc o nabyciu przez Akademię własności poszczególnych składników mienia, w art. 7 ust. 2 podkreśla się, że nabycie następuje z **mocy prawa**, zaś w ust. 3 tego artykułu takiego podkreślenia nie ma. W drugim przypadku, słusznie uznano, że nabycie własności na podstawie ustawy jest nabyciem z mocy prawa. Ponadto biorąc pod uwagę § 5 pkt 4 ZTP, ust. 3 powinien być sformułowany analogicznie do ust. 2. Mając to na uwadze, uchwalono **poprawkę nr 7**.

Uwzględniając § 156 ZTP, dobrą praktykę legislacyjną²⁾ oraz podglądy doktryny, dotyczące problematyki odsyłania do bliżej niezidentyfikowanych przepisów, uchwalono **poprawkę nr 8**. W poprawce proponuje się użycie w art. 7 ust. 5 sformułowania zastosowanego w art. 14 ust. 5.

Mając na względzie art. 435 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, w związku z art. 35 ust. 8 tej ustawy, art. 11 rozpatrzonej ustawy powinien – zdaniem Senatu – być skorygowany. W przepisie tym nie należy określać organu wydającego pierwszy statut Akademii. Zgodnie z § 4 ust. 1 ZTP, w ustawie nie powtarza się przepisów innych ustaw. Przepis powtórzony nie ma wartości normatywnej i jako taki narusza § 11 ZTP. Przepis art. 11 rozpatrzonej ustawy w pozostałym zakresie jest dopuszczalny, ponieważ dokonuje on *de facto* modyfikacji przepisu art. 441 zdanie pierwsze ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce. Mając to na uwadze, uchwalono **poprawkę nr 9**.

Kierując się § 9 i 10 ZTP, w **poprawce nr 10** proponuje się użycie w art. 12 ust. 1 terminologii zastosowanej w art. 11. W art. 11 posłużono się terminologią zgodną z ustawą podstawową dla dziedziny szkolnictwo wyższe, tj. ustawą z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce. W ustawie tej, statut nadany przez ministra określa się jako pierwszy statut.

²⁾ Zob. Dobra praktyka legislacyjna nr 20 – https://rci.gov.pl/arttykul_20/

Poprawkę nr 11 uchwalono kierując się § 10 ZTP oraz uwzględniając terminologię art. 14 ust. 2 rozpatrzonej ustawy. Ustawodawca powinien konsekwentnie mówić o kultywowaniu tradycji, a nie raz o jej kultywowaniu a raz o jej kontynuowaniu.

Mając na względzie § 35 ust. 2 pkt 3 i 6 ZTP, poglądy doktryny oraz dotychczasową praktykę legislacyjną ustawodawcy, art. 14 rozpatrzonej ustawy powinien regulować problematykę **likwidacji** Wojskowego Centrum Kształcenia Medycznego w Łodzi, a nie **zniesienia** tego centrum. **Poprawka nr 12** uwzględnia regulę, zgodnie z którą jednostki organizacyjne podlegają likwidacji, a nie zniesieniu.

Poprawka nr 13 eliminuje bezprzedmiotowy fragment polecenia nowelizacyjnego (zob. nowe brzmienie art. 37b ust. 1a pkt 3 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej).

W związku z uchycieniem ust. 6 w art. 2 ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o utworzeniu Uniwersytetu Medycznego w Łodzi, konieczna jest zmiana w art. 7 tej ustawy. Na podstawie ustawy z dnia 17 kwietnia 2026 r. o zmianie ustawy o utworzeniu Uniwersytetu Medycznego z dniem 14 maja 2026 r. art. 7 otrzymał brzmienie: „Minister Obrony Narodowej, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia, corocznie ustala i przekazuje subwencję na działalność dydaktyczną na kształcenie studentów, o których mowa w art. 2 ust. 6 i art. 6 ust. 6.”. Mając na względzie, że odesłanie do nieistniejącego przepisu jest błędem legislacyjnym, uchwalono **poprawkę nr 14**.

Ustawodawca zdecydował się odroczyć utratę mocy przez rozporządzenie wydane na podstawie art. 444 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce oraz przez rozporządzenie wydane na podstawie art. 106 ust. 2 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej, umożliwiając jednocześnie zmianę tych rozporządzeń.

Z § 34 ZTP wynika, że nie nowelizuje się aktu wykonawczego, którego utratę mocy odroczone, chyba że ustawa wyraźnie przewiduje taką możliwość. W związku z tym, że podstawą obowiązywania takiego aktu wykonawczego jest przepis przejściowy, który odroczył utratę mocy oraz mając na uwadze, że przepis upoważniający do zmiany rozporządzenia powinien być (tak jak każdy przepis upoważniający) zgodny z art. 92 ust. 1 Konstytucji, za nieprawidłowe należy uznać techniki zastosowane w art. 24 (posłużenie się na końcu ust. 1 sformułowaniem „i mogą być zmieniane na podstawie dotychczasowych przepisów” oraz na

końcu ust. 2 sformułowaniem „i mogą być zmieniane na podstawie tych przepisów”³⁾). Ponadto nasuwa się pytanie, dlaczego w dwóch następujących po sobie przepisach, których cel jest podobny, zastosowano różne techniki. Zakładając racjonalność językową prawodawcy, należy przyjąć, że użycie w przepisach przejściowych różnych technik, przekłada się na inną interpretację tych przepisów w zakresie upoważnienia do zmiany aktu wykonawczego, którego utratę mocy odroczone.

Przepisy art. 24 nie określają precyzyjnie granic kompetencji prawotwórczej w zakresie nowelizowania dotychczasowych rozporządzeń, pozostawiając *de facto* określenie tych granic uznaniu wydającego akt. Nie da się tego pogodzić z konstytucyjną zasadą szczegółowego upoważnienia. Konstytucja nie dopuszcza formułowania upoważnień blankietowych. Ustawodawca podjął próbę doprecyzowania przepisów przejściowych w tym zakresie wskazując, że organ zmieniający dotychczasowe przepisy wykonawcze ma się kierować dotychczasowymi przepisami (w ust. 1) albo wymienionymi przepisami bez wskazywania ich wersji (ust. 2). Zabieg ten jednak nie eliminuje blankietowości delegacji, a co więcej – szczególnie w przypadku ust. 2 – generuje dodatkowe wątpliwości. Przepis ten sugeruje, że ustawodawca pozostawił wydającemu rozporządzenie dowolność w zakresie ustalenia granic kompetencji prawotwórczej. Wydając rozporządzenie zmieniające będzie on mógł kierować się nowym lub dotychczasowym upoważnieniem. W ocenie Senatu nie o to chodziło ustawodawcy. Prawidłowość przepisów przejściowych można zapewnić poprzez określenie granic kompetencji prawotwórczej z zastosowaniem techniki odesłania do konkretnego przepisu upoważniającego (ze wskazaniem jego wersji), który należy wziąć pod uwagę szukając odpowiedzi na pytania: kto ma kompetencję prawotwórczą, co można uregulować w rozporządzeniu (zakres spraw) i jak ukształtować jego treść (wytyczne). Mając powyższe na względzie uchwalono **poprawkę nr 15**.

W związku z tym, że art. 24 ust. 2 jest powiązany merytorycznie z art. 19 rozpatrzonej ustawy, przepisy te powinny wejść w życie w tym samym terminie. Innymi słowy art. 24 ust. 2 powinien wejść w życie w terminie wejścia w życie ustawy, a nie z dniem 1 października 2026 r. Pozostawienie art. 25 w brzmieniu uchwalonym przez Sejm będzie oznaczało, że odroczenie utraty mocy obowiązującej rozporządzenia wydanego na podstawie art. 106 ust. 2 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej nie nastąpi. Zmiana

³⁾ Zob. S. Wronkowska, komentarz do § 34 ZTP, w Komentarz do Zasad techniki prawodawczej z dnia 20 czerwca 2002 r., wyd. III, s. 92 i 93, Warszawa 2021.

pośrednia przepisu upoważniającego (art. 106 ust. 2) nastąpi bowiem z dniem wejścia w życie ustawy (tj. z dniem następującym po dniu ogłoszenia ustawy). Mając to na względzie, uchwalono **poprawkę nr 16**.